

Sygnatura akt VI Ka 305/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 czerwca 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół (spr.)

Sędziowie SSO Agata Gawron-Sambura

SSO Marcin Mierz

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r.

sprawy **skazanego G. W. syna W. i J.,**

ur. (...) w G.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 grudnia 2013 r. sygnatura akt IX K 1190/13

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zwalnia skazanego od zapłaty wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 305/15

UZASADNIENIE

Od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 3 grudnia 2013r, sygn.akt IX K 1190/13, apelację wniósł obrońca skazanego G. W..

Zaskarżył wyrok w części zarzucając obrazę prawa procesowego, a to art. 7 kpk przez dowolną ocenę dowodów, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego i logiki, przeprowadzoną z zaniechaniem wszechstronnego rozważenia całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego oraz rażącą niewspółmierność kary łącznej pozbawienia wolności - poprzez wymierzenie kary znacznie odbiegającej od tej, jaka mogłaby być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji.

W oparciu o takie zarzuty obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości nie wyższej, niż 1 rok i 6 miesięcy oraz warunkowe zawieszenie wykonania

tej kary na 3 lata, ewentualnie uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów i wniosków apelacji uznając środek odwoławczy za oczywiście bezzasadny.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, Sąd Rejonowy w sposób wnikliwy rozważał wszystkie okoliczności, które winny być brane pod uwagę przy wyborze zasady kształtowania wymiaru kary łącznej.

Trafnie uznał ten sąd, że brak było podstaw do stosowania najkorzystniejszej dla skazanego zasady - zasady absorpcji.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Nie można zatem tracić z pola widzenia, iż skazany wielokrotnie naruszał porządek prawny, ostatnie wyroki jednostkowe zapadły wobec niego w 2014 i w 2015r.

Popelnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji /wyrok SA w Warszawie z 12.07.2000r. II Aka 171/00/. Skoro w zbiegu realnym pozostają trzy przestępstwa i to o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, to stosowanie zasady absorpcji nie było zasadne.

Przeciwko temu przemawiał też brak ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami. Czyny te popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych. Wprawdzie w zbiegu pozostają przestępstwa przeciwko mieniu, ale różne są ich kwalifikacje prawne, różne sposoby działania sprawcy i różne okoliczności ich popełnienia. Brak też zbieżności czasowej pomiędzy czynami.

Wszystkie te czynniki trafnie potraktował Sąd Rejonowy, jako wyłączające możliwość uznania, iż czyny stanowią jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania. To zaś przemawiało przeciwko orzeczeniu kary łącznej na zasadzie absorpcji, która to zasada musi być uznana za stosowaną w sytuacjach szczególnych i wyjątkowych.

Podniesione przez apelującego okoliczności, a mianowicie poprawne zachowanie skazanego podczas pobytu w zakładzie karnym oraz obecny sposób jego życia, zgodny z porządkiem prawnym nie mogły, jak oczekiwaliby tego obrońca, determinować wymiaru kary łącznej, choć niewątpliwie świadczą one o skazanym pozytywnie przemawiając za zastosowaniem wobec niego korzystnej zasady asperacji, którą to sąd pierwszej instancji zasadnie zastosował.

Nie znajdując zatem podstaw do podzielenia zarzutów i wniosków apelacji Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.